

KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

602 00 Brno, Údolní 39
Telefon: 542 542 111
Fax: 542 542 112
E-mail: podatelna@ochrance.cz

V Brně dne 7. ledna 2016

Č. j.: KVOP/PDCJ 36/2016

Do vlastních rukou

Vážený pan
Ing. K H

V souladu s ustanovením § 15 a ust. § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve spojení s ustanovením § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vydává Kancelář veřejného ochránce práv jako povinný subjekt dle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a současně jako osoba pověřená v souladu s ustanovením § 25 odst. 2 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, veřejným ochráncem práv k plnění povinností veřejného ochránce práv podle zákona o svobodném přístupu k informacím

ROZHODNUTÍ,

kterým se žádost pana Ing. K H nar. bytem ,
ze dne 29. prosince 2015 podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o
svobodném přístupu k informacím

odmítá.

O d ů v o d n ě n í:

Dne 29. prosince 2015 se na Kancelář veřejného ochránce práv obrátil pan Ing. K H (dále „žadatel“) žádostí o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. k neplnění zákonné povinnosti příslušných správních orgánů při vodorovném značení silnic II. a III. třídy. Žadatel žádá o informaci, *zda není v ČR porušována Listina základních práv a svobod ve čl. 31 v právu na ochranu zdraví, při používání silnic II. a III. třídy, na kterých chybí nebo je nedostatečné vodorovné značení.*

Žadatel současně doložil kopii své žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. adresované dne 9. 12. 2015 Ministerstvu dopravy ČR, jíž se dotazuje na plnění zákonné povinnosti vodorovného značení silnic II. a III. třídy. Zároveň žadatel připojil i odpověď ministerstva dopravy čj. 401/2015-072-Z106/6 na žadatelem položené dotazy. Z odpovědi ministerstva mj. vyplývá, že neexistuje obecně závazný právní předpis, který by výslovně vlastníkům silnic II. a III. třídy ukládal povinnost vyznačovat vodorovné značení. Z žádosti žadatele je patrné, že s tímto závěrem nesouhlasí a proto se obrací na ochránkyni, aby posoudila, *zda není v ČR porušována Listina základních práv a svobod ve čl. 31 v právu na ochranu zdraví, při používání silnic II. a III. třídy, na kterých chybí nebo je nedostatečné vodorovné značení.*

S ohledem na obsah a formulaci žádosti je zřejmé, že žadatel svou žádostí cílí dosáhnout toho, aby ochránkyně posoudila, zda v ČR nedochází k porušování práva na ochranu zdraví v důsledku absence povinnosti vlastníků silnic provádět vodorovné značení silnic. K poskytnutí zamýšleného posouzení však neslouží podání žádosti dle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím je prostředkem veřejné kontroly nad činností povinných subjektů mj. státních orgánů. Povinné subjekty mají za podmínek stanovených zákonem povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, které mají k dispozici.

Podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se: *"Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního."*

Ochránkyně se doposud otázkou možného porušení práva na ochranu zdraví v souvislosti, na níž poukazuje žadatel, nezabývala, proto ani Kancelář veřejného ochránce práv nedisponuje informací, jíž by mohla k žádosti žadatele poskytnout. V této souvislosti se podařilo pouze dohledat zprávu o šetření zástupce veřejné ochránkyně práv JUDr. Stanislava Křečka ve věci *postupu Městského úřadu v Říčanech při řešení dopravní situace v křižovatce silnic III/1015 a II/107 v obci Strančice* ze dne 3. září 2013, sp. zn. 2282/2013/VOP/DS, jež se částečně věnuje i problematice vodorovného značení a je dostupná: <http://eso.ochrance.cz/Nalezene/Edit/3430>

Pokud žadatelem požadované informace neexistují, tj. nejsou ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím zaznamenány, jejich poskytnutí nepřichází dle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím v úvahu. Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že *„Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.“*

Z důvodové zprávy k zákonu č. 61/2006 Sb., kterým bylo do zákona o svobodném přístupu k informacím (s účinností 23. 3. 2006) vloženo výše citované ustanovení, vyplývá, že *"povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace"*

vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona - zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání - k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou (např. § 139 zákona č. 500/2004 Sb.). Naopak, pokud již povinný subjekt určitý dokument vypracoval a má tedy informace k dispozici, je povinen ji poskytnout. Podobně nebrání toto ustanovení vyhovět žádostem o výtahy z databází či části dokumentů."

Komentář k zákonu o svobodném přístupu k informacím (FUREK, Adam a Lukáš ROTHANZL. Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář. 2. aktualizované a rozšířené vyd. Praha: Linde Praha, 2012, 1031 p. ISBN 978-807-2018-680, str. 85) ve shodě s výše citovanou důvodovou zprávou rozlišuje dva druhy dotazů na názor povinného subjektu. První případem je žádost o sdělení názoru povinného subjektu na určitou záležitost, který má povinný subjekt dle požadavku teprve zaujmout. Druhým (odlišným) případem je žádost o poskytnutí informace o názoru (stanovisku), který již povinný subjekt zaujal. Podle tohoto výkladu bude "dotazem na názor" ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím pouze první ze zmíněných případů.

Výkladem pojmu „vytváření nových informací“ podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 9. 2. 2012, č.j. 1 As 141/2011 (www.nssoud.cz).

Podle Nejvyššího správního soudu sleduje § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím (v souvislosti s podmínkami pro omezení práva na informace uvedené v čl. 17 odst. 5 Listiny) legitimní cíl, a to vyvážit právo jednotlivců na poskytování informací veřejným zájmem na ochraně povinných subjektů před nepřiměřenou zátěží, kterou by pro ně znamenalo vytváření zcela nových informací, k jejichž tvorbě či evidenci nejsou jinak povinny.

Nejvyšší správní soud vychází z důvodové zprávy k zákonu č. 61/2006 Sb., kterým bylo do zákona o svobodném přístupu k informacím (s účinností 23. 3. 2006) vloženo výše citované ustanovení, z níž vyplývá, že „*povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou (např. § 139 zákona č. 500/2004 Sb.). Naopak, pokud již povinný subjekt určitý dokument vypracoval a má tedy informace k dispozici, je povinen ji poskytnout. Podobně nebrání toto ustanovení vyhovět žádostem o výtahy z databází či části dokumentů.*“

Podle Nejvyššího správního soudu prvotním předpokladem pro odmítnutí žádosti o informace s tím, že by šlo o vytvoření nových informací, je logicky skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi nedisponuje. Dalším předpokladem je to, že

povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat. Není povinností Kanceláře veřejného ochránce práv disponovat informacemi, o které žadatel žádá, a není ani její povinností tyto informace nově vytvářet.

Pokud žadatel chce, aby ochránkyně prověřila, zda vlastníkům pozemních komunikací právní řád ukládá povinnost provést na vybraných komunikacích vodorovné značení v podobě vodící či středové čáry a toto značení následně udržovat, a zda úřady mají kompetenci tyto povinnosti vynucovat a činí tak, je třeba podat ochránkyni podnět obsahující náležitosti dle § 11 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv. V něm je vhodné specifikovat, o jakou konkrétní pozemní komunikaci nebo její úsek se jedná a podnět doplnit o písemnosti dokládající, že se žadatel pokoušel sám neúspěšně dosáhnout nápravy (u příslušného správce či vlastníka komunikace nebo správního orgánu – v případě silnice II. třídy je jím úřad obce s rozšířenou působností). Blíže <http://www.ochrance.cz/stiznosti-na-urady/jak-podat-stiznost/>

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s ust. § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu se Zásadami pro poskytování informací Kanceláří veřejného ochránce práv (viz www.ochrance.cz), podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení odvolání k vedoucímu Kanceláře veřejného ochránce práv.

Mgr. Petra Zdražilová
vedoucí odboru právního
Kanceláře veřejného ochránce práv

